

РЕШЕНИЕ

№ 2621

гр. София, 18.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева
Мария Стоева**

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1216** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на началник сектор към ОПП - СДВР, чрез процесуалния представител юрк. Д. Б., срещу решение от 16.12.2022 г., постановено по нахд № 7402/2020 г. по описа на СРС, НО, 103 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 19-4332-012224 от 01.07.2019 г., издадено от Г. В. Б. – ВПД Началник на сектор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на Д. Ц. Ш. на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „ глоба“ в размер на 750 лева и кумулативно „ лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

В жалбата се поддържа, че решението на Софийския районен съд е неправилно и необосновано, постановено в противоречие с материалното право, поради което се иска неговата отмяна. Жалбоподателят счита, че наказателното постановление е издадено в предвидената от закона форма, от компетентен орган по чл. 47, ал.1 ЗАНН в кръга на неговите правомощия, както и са изпълнени изискванията за форма и съдържание на чл. 57, ал. 1 ЗАНН, като наказателното постановление съдържа всички необходими реквизити. Сочи, че Софийският районен съд неправилно е достигнал до извода, че е допуснато нарушение на изискванията на чл. 57 ЗАНН, тъй като в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление е

посочено ограничението на скоростта от 50 км/ч за населено място, както и наказуемата скорост от 109 км/ч, изчислена след приспадане на толеранс от 3 % в полза на водача, поради което съдът неправилно е счел, че конкретната стойност на превишаване на скоростта на движение не е отразена в АУАН и НП съобразно данните от приложения по делото снимков материал - видеоклип. В разпоредбата на чл. 21, ал.1 ЗДвП е въведена изрична забрана водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените в същата стойности, с оглед категорията на съответното МПС. Счита, че в настоящия случай съдът неправилно е приел, че при приложението на нормата на чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП е необходимо да бъде точно фиксирана превишената скорост. Административнонаказващият орган е описал достатъчно ясно процесното нарушение както в АУАН, така и в издаденото въз основа на него НП, като е посочил както допустимата стойност на скоростта за населено място – 50 км/ч, така и превишената стойност на скоростта – 109 км/ч. Сочи, че процесното нарушение е безспорно доказано, като административнонаказващият орган е приложил правилно материалния закон.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не е представил отговор, като в съдебното заседание не се явява и не се представлява.

Представителят на СГП взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, като е приел, че на 29.05.2019 г. св. С. К. – младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в присъствието на Ц. Р., също от ОПП – СДВР, съставил против жалбоподателя Д. Ц. Ш. акт за установяване на административно нарушение / АУАН/ серия Т, бл. № 504340 от същата дата, за това, че на 05.02.2019 г., в 13.38 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [населено място] към [населено място], управлявал лек автомобил „Мазда“, с рег. [рег.номер на МПС] , и до № 300, при въведено ограничение до 50 км/ч /петдесет/ за населено място, водачът се движел със 112 км/ч, като при даден толеранс от 3 % в полза на водача наказуемата скорост е 109 км/ч, и нарушението е установено със система за видеоконтрол TFR1-M, инв. № 619, монтирана в служебен автомобил на МВР „О.“, с рег. [рег.номер на МПС] , позициониран от мл. автоконтрольор К.. АУАН е съставен по преписка ПК8-0004/19 на основание декларация по чл. 188, ал. 1 ЗДвП, попълнени от собственика и водача във връзка с видеоклип № 11377. Приел е, че посочените фактически констатации са квалифицирани в акта като нарушение на чл. 21, ал.1 от Закона за движение по пътищата / ЗДвП/ във вр. с чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП, като актът е връчен на жалбоподателя на 29.05.2019 г. и подписан от последния без възражения. Въз основа на АУАН е издадено процесното наказателно постановление № 19-4332-012224 от 01.07.2019 г., с което на жалбоподателя Д. Ш. на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата е наложено административно наказание „ глоба“ в размер на 750 лева и кумулативно „ лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

От правна страна съдът е приел, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, но при издаване на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което е отменил същото.

Съгласно чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63в ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл.63, ал.1 ЗАНН на първоинстанционния съд.

Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно. Настоящата инстанция споделя изводите на СРС, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, при спазване на предвидената в закона писмена форма. Не се споделят, обаче, формираните от въззивния съд правни изводи за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, представляващо основание за отмяна на наказателното постановление, при липса на пълно и точно описание на нарушението и на обстоятелствата, при които е извършено.

Видно е от съдържанието на акт за установяване на административно нарушение № 504340 от 29.05.2019 г. и издаденото въз основа на акта наказателно постановление № 19-4332-012224 от 01.07.2019 г., че е посочено ограничението на скоростта от 50 км/ч за населено място, както и наказуемата скорост от 109 км/ч, изчислена след приспадане на толеранс от 3 % в полза на водача, поради което неправилно районният съд е приел, че конкретната стойност на превишената скорост на движение не е отразена в АУАН и НП, доколкото същата е определяема, по-конкретно възлиза на 59 км/ч. В тази връзка настоящият съдебен състав приема, че актосъставителят и наказващият орган са изпълнили задълженията си чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН за детайлно описание на вмененото на наказаното лице нарушение и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност. Нарушението е ясно и точно описано, като словесното и цифровото му описание не оставя съмнение извършването на какво нарушение се вменява на наказаното лице.

Съобразно разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава изрично посочените стойности на скоростта в зависимост от категорията на съответното МПС, като в конкретния случай ограничението на скоростта е 50 км/ч за населено място.

Административнонаказателната отговорност на ответника по касация е ангажирана на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП, която норма предвижда, че водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва: за превишаване над 50 км/ч - с глоба 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 км/ч превишаване над 50 км/ч глобата се увеличава с 50 лв.

Настоящият съдебен състав счита, че фактическата обстановка, нарушението и авторството на деянието са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и в производството пред въззивната инстанция. Всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност, са установени и удостоверени. С

процесното наказателно постановление на ответника е наложено административно наказание „ глоба“ в размер на 750 лева и кумулативно „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца, т.е., наказанието е правилно определено в съответствие със санкционната норма.

Не са налице и предпоставките за приложение на разпоредбата на чл.28 ЗАНН, тъй като деянието е типично за вида си и липсват обстоятелства, които да го характеризират като такова с по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от същия вид.

По гореизложените съображения настоящата инстанция намира, че Софийският районен съд неправилно е отменил наказателното постановление. Спорът е изяснен от фактическа и правна страна и на основание чл. 222, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН подлежи на решаване по същество. Обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което да се потвърди процесното наказателно постановление.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на касатора искане за присъждане на разноски, съдът приема, че на последния се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXI касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 16.12.2022 г., постановено по нахд № 7402/2020 г. по описа на СРС, НО, 103 състав, като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) № 19-4332-012224 от 01.07.2019 г., издадено от Г. В. Б. – ВПД Началник на сектор към отдел „ Пътна полиция“ при СДВР, с което на Д. Ц. Ш. на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „ глоба“ в размер на 750 лева и кумулативно „ лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

ОСЪЖДА Д. Ц. Ш. да заплати на СДВР сумата от 80 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

